

Sygn. akt II K 1142/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2014r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Muszka

Protokolant: Dominika Lechowska

po rozpoznaniu w dniu: 24 stycznia 2014r.

s p r a w y : **R. Z. (1)**

syna L. i D. z domu Z.

urodzonego w dniu (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 11 czerwca 2013r. w K. woj. (...) na ulicy (...) kierował po drodze publicznej rowerem znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,57 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

to jest o czyn z art. 178a §2 k.k.;

I. uznaje oskarżonego **R. Z. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, przyjmując, iż stanowi on wykroczenie z art. 87 §1a k.w. i za to na podstawie art. 87 §1 k.w. w zw. z art. 87 §1a k.w. wymierza mu karę 1000 /tysiąca/ złotych grzywny;

II. na mocy art. 87 §4 k.w. orzeka wobec oskarżonego **R. Z. (1)** środek karny w postaci zakazu kierowania rowerami na okres roku;

III. na podstawie art. 624 §1 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.ow. zwalnia oskarżonego **R. Z. (1)** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.

UZASADNIENIE

W dniu 11 czerwca 2013 r. R. Z. (1) spożywał alkohol. Następnie o godzinie 23.40 znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,57mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował rowerem, jadąc ulicą (...) w K.. Okoliczność ta została stwierdzona przez patrol funkcjonariuszy Policji, którzy zatrzymali R. Z. (1) do kontroli drogowej. R. Z. (1) został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem marki A..

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k.14, notatka urzędowa k. 1, protokół badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym k. 2, świadectwo wzorcowania k. 3,

R. Z. (2) nie był w przeszłości karany sądownie.

Dowód: dane o karalności k. 7,

Oskarżony R. Z. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu Wyjaśnił, że w czasie zdarzenia wracał rowerem od brata. Wcześniej spożywał alkohol, wypił dwa piwa. . Podał, że został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji i

poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. W toku postępowania przygotowawczego uzgodnił z Prokuratorem złożenie wniosku w trybie art. 335§1 kpk.

Sąd zważył co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego zasługiwały na przydaniem im waloru wiarygodności w całej rozciągłości. Pozostają one w zgodzie z treścią zgromadzonej dokumentacji potwierdzającej zarówno fakt zatrzymania oskarżonego do kontroli drogowej w związku z kierowaniem rowerem, jak i jego stan nietrzeźwości w czasie kontroli.

Ustalenia stanu faktycznego Sąd oparł również na treści zgromadzonych w aktach postępowania dokumentów. Zostały one sporządzone przez upoważnione do tego osoby w przewidzianej prawem formie. Mogły tym samym stanowić, z racji swojej wiarygodności podstawę ustaleń stanu faktycznego.

W ocenie Sądu zatem zarówno wina jak i sprawstwo oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu nie budzą wątpliwości. W 11 czerwca 2013 r. oskarżony spożywał alkohol, a następnie kierował rowerem w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,57 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu. Działał on zatem umyślnie w zamiarze bezpośrednim. Swoim zachowaniem wypełnił znamiona wykroczenia z art. 87§1 a kw.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę, iż R. Z. (1) kierował rowerem w stanie nietrzeźwości, który przeszło trzykrotnie przewyższał ustawową granicę wskazaną w art. 115§16 kk.

Jako okoliczność łagodzącą należało potraktować przyznanie się przez obwinionego do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz uzgodnienie z Prokuratorem warunków dobrowolnego poddania się karze.

Łącząc wymienione wyżej okoliczności z dyrektywami wymiaru kary z art. 33 kw i art. 35 kw, Sąd uznał, że odpowiednią karą orzeczoną wobec R. Z. (1) będzie kara 1000.

Z całą pewnością tak wymierzona kara nie będzie nadmierną dolegliwością dla oskarżonego, skoro pomimo istnienia wymienionych okoliczności mających wpływ na stopień społecznej szkodliwości, jest ona karą najłagodniejszą z katalogu kar przewidzianych w art. 87§1akw. Sąd wnioskował, że nie jest konieczne wymierzanie kary surowszej, by osiągnięte zostały cele postępowania i cele kary. Orzeczona kara winna spełnić stawiane przed nią zadania zarówno w świetle oddziaływania wychowawczego, jak i zapobiegawczego, przy tym będzie adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości i stopnia winy, zatem spełni wszystkie wymogi stawiane przed nią przez przepisy karne. Orzeczona kara uwzględni nadto możliwości zarobkowe oskarżonego, osiągającego dochód miesięczny w kwocie 1367 złotych.

Stosownie do art. 87§4 kw. Sąd orzekł wobec R. Z. (1) środek karny w postaci zakazu kierowania rowerami na okres roku. Wysokość orzeczonego środka karnych będzie, w ocenie Sądu, współmierna do stopnia zawinienia. Przede wszystkim zaś uświadomi oskarżonemu naganność jego postępowania albowiem orzeczony środek będzie stanowił dla niego utrudnienie w realizacji niektórych życiowych planów.

Zwalniając oskarżonego od ponoszenia kosztów procesu Sąd miał na uwadze, iż w związku z orzeczeniem względem R. Z. (1) kary grzywny w wysokości zbliżonej do jego jednomiesięcznego wynagrodzenia, spełnione zostały przesłanki opisane w treści art. 624§1 kpk w zw. z art. 119 kpow.